

teho, schtož won pschi posljenej Weczeri cjerpit je, pschi fotrejž won poczne styžki w y b y c̄, fajž Jan na 13. 21. praji.

Na tajke Waschnje je nasch luby knes Jesus Krystus tych Zidow Jutrowniczku zylu a prawje ſweczil. Won je Jutrowniczku Bože Słowo ſlyſchal, ſzerpliw byt a we Poſluchnoszi pschečiwo ſwojemu nebeskemu Botzej temu Ēzerpenju na ſo pschindž dat. We ſwiatym Piſmi bjesche pschipowedane, ſo won czerpicž a wumrecz dyrb̄i, fajž ſwiaty Pjetr we 1. Lissi. 1, 11. praji: So ton Duch Kryſtuſow y predy wobſwjetſit je te Ēzerpenja, fotrejž na Kryſtuſa pschindž mjejachu.

Tožamo Słowo a Prjedowanje je Kryſtuſ Jutrowniczku ſlyſchal. We tych wozmocze aby ſnadž ſchtyri a dwazeczi Schtundach neje won niz jeno psched Radu tych Woſchich Mjeschnikow, a psched Sſudom jene žalosne Bjeda a Koſtejče Wolanje tych Zidow wokolo ſo ſlyſchal: ſchizuj jebo! prejcž ſnim, ſchizuj jebo! Ale won je tejj we ſwojej Wutrobi ſlyſchal to ſswjetſenje ſwiateho Piſma, ſo won czerpicž a wumrecz dyrb̄i. Na to je won tu zylu Mož a ton zylu Džen myſlit, kak by won te ſswjetſenja tych Prophetow dopelnit, fotrejž woni napiſali bjechu; tak, ſo ja ſa to mam, ſo to Ēzerpenje wMožu wele ſurowiſche bylo je, jako wodnjo.

A.) To je tožame, fotrehož dla egi Evangelijoſtojo ſchudžom we Historiji wot Ēzerpenja Kryſtuſoweho ſtymi Słowami piſaju: To je poſtaſo, ſo by dopelnenie bylo Piſmo tych Prophetow. Nunje jako bjechu ſtam prajicž zylu: Brashejče tych Prophetow wo to, egi budža wam prajicž, czoſhodla Kryſtuſ cjerpit je. Wulfe a česchiſke je jeho Ēzerpenje, Martra a ſchizowanje; ale wulfa, haj horjaza a horza je tejj jeho

Lubosz, a ta najwetſha Nada pschečiwo nam, ſo ton ſwjerny knes a Sbožnik to ſwjate Piſmo ſe ſwojim Ēzerpenjom a Wumreczom naſche dla dopelnit je.

Tak ſteji piſane we 1. Knih. Moſſas. na 5. 15. Ja zu Ne pſchečelſtw o ſtajicž bes tob u a bes Zonu, a bes twojim ſſymenjom a jeje ſſymenjom, ton dyrb̄i tebi Łowu roſteptacž, a ty budžesč ſeho do Pjat y faſacž. Tutoń Schpruch je Kryſtuſ we Ēzaſu ſwojego Ēzerpenja ſlyſchecž dyrbjal, ton je jemu do Wutroby ſyngjal, a jemu prjedowal. Pschetoz won bjesche njetk do teje Schtundy pschiſchol, ſo won temu Hadej, niz tajfemu Hadej, fotryž wTrawi laſy, a Žabu žere, ale temu staremu Hadej, temu Ēzertej Łowu roſteptacž dyrbesche. A to dyrbesche won dokonež niz ſwolazymi Možami, ani ſMečom aby ſBuſchfwju, ale ſe ſwojim Ēzelom a Žiwenjom, tat ſo ſo won Ēzertej nadbjehowacž, ſchitkon jeho Mjew a Stobenje na ſo wulecž da. Stym roſtepta a roſmecze won teho Ēzerta, ſo bjechmy my Mjer a Poſkoj psched nim mijeli.

Dyz ſo Hadej Łowa roſtepta a roſmecze, da je wohn ſnim, da ma won ſwoju dobru Mož a ſwoje ſkončenje. Dokelž da Kryſtuſ temu staremu Hadej, temu Ēzertej Łowu roſteptat je, da je Ēzert ſwoju Mož ſubit. Ēzert wostane pola naš derje Ēzert a ſswjet wostane ſswjet; ale tola je Ēzertej Łowa roſbita, a Kryſtuſ je jemu to ſkaleſtwo teje ſsmerečje, Mjeha a Helje wutvuit, a jemu jeho Mož wſat.

Na tuton Schpruch, vraju ja, je Kryſtuſ ladaſ, dyz won cjerpit, a prajit je: To je ta Schtunda, we fotrejž ja Ēzertej Łowu roſteptacž dyrbu, a won me do Pjatow faſacž budže. To dyrbu a zu ja czerpiež. Dženja je moja Jutrowniczka a prowy ſwedzen. A tudy je won tak wulſu Žatosz, Ēzerpenje, Tyschnosz a Rudjenje wu-